

EERO
PALOHEIMO
SANOIN
NÄINKIN

EERO PALOHEIMO

SANOIN – NÄINKIN

EERO PALOHEIMO

SANOIN – NÄINKIN

KOOTUT

KIRJOITUKSET

2010 - 2025

© 2025 Eero Paloheimo

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-2802-4

ALUKSI

Tämä kirja on jatko-osa AMANITAN julkaisemalle kirjalle SANNOIN vuodelta 2011. Tarkoituksena oli ensin tehdä tämän, omakustanteena toimitetun opuksen, SANNOIN – NÄINKIN -kirjan, ilme ja koko täsmälleen edeltäjänsä malliseksi. Osoittautui kuitenkin vaikeaksi painaa kirja, joka olisi 29,7 cm korkuinen, ja niin päädyttiin kompromissina 22 cm korkuiseen pikkuveljeen.

Kitsastelu korvattiin kirjan viimeisen osan kuvituksella. Värikuvina näytetyt kuvat saatiin tekstin rinnalle, kirjan lopussa sopiviin kohtiin, ja paperin laatukin valittiin kohtalaiseksi.

Sitten selittelen tämän, SANNOIN-kirjan jatko-osan tekemispainetta hie-
man. Maailma on muuttunut 14 vuodessa paljon heikommaksi ja huonom-
maksi kokonaisuudeksi, kuin SANNOIN-kirjan ilmestyessä aavistin. Näin
on käynyt, vaikka välillä ehti jo tuntua siltä, että planeettamme vakavasti
kriittinen tila ymmärrettäisiin myös politiikan kammareissa. Jotkut pla-
neettamme ”suuret päättäjät” ovat kuitenkin katsoneet tärkeäksi vahvistaa
omaa asemaansa poliittisen pelihistorian muistoteoksissa lyhytjänteisin ja

väkivaltaisain ottein. Ihmisvelvollisuuden ohjaaminen maapallon pelastamiseen on pöytätavoista unohtunut. Yhä useammin täytyy muistuttaa planeetan labiilin tilan luonteesta, jolle on tyypillistä katala, hiipivä alku, voimakas kiihtyminen ja lopulta romahdus. Tätä ei haluta nähdä, siitä ei haluta kuulla, siitä ei siedetä puhua. Ihmiskunnan kilttien alistujien itsepetos ajaa meitä kohti julmaa loppua. Enemmistölle on tärkeää olla hyvällä tuulella, vaikka se vaatisi hinnakseen vaikenemisen, valheet ja tulevien sukupolvien kärsimykset. Nyt jos koskaan, tarvitaan totuutta kunnioittavaa realismia ja uhrautumista syntymättömien sukupolvien onnelle.

Kiitän lämpimästi erittäin hyvää ystävääni, loistavaa Laila Malista tämän kirjan taittamisesta entisen SANOIN-kirjan tyylikkääksi jatkeeksi. Tämän kirjan nimikin on hänen keksimänsä.

Tuusulassa, marraskuussa 2025

Eero Paloheimo

SISÄLTÖ

ALUKSI	5
SISÄLTÖ	7
TULEVAA JA NYKYISTÄ TUUSULAA.....	13
TUUSULANJÄRVEN ”HOITOKALASTUS”	15
KUNNAT KLIMPEIKSI?	17
METROPOLI – ÄITIKAUPUNKI.....	18
JOENSIVULLE KENKÄÄ	19
PAIKALLISUUTISIA.....	20
PAIKALLISUUTISIA 2.....	21
VERKKOJEN KÄHVELTÄMINEN	22
PÄRSTÄKERTOIMET JA ASIAT	24
PORMESTARI VAI KUNNANJOHTAJA.....	25
TOTUUTTA, TOIVON.....	25
SEPPO NORO, HÖPÖNASSUKO?.....	26
RASVAISTA RAHAA.....	27
LÄMPPÄRI ON KULTTUURIA.....	28
VILLAKOIRAN YDIN	29
PORMESTARIVAALI TUUSULASSA	30
PURKUPALLOA JULKISIVUUN?	31
ASIAKASPALVELIJAT	32
PORMESTARIT PORSKUTTAAN	32
POIKIEN RAHANKÄYTTÖ.....	33
EPÄDEMOKRATIAN VOITTO?	34
HELMEN KALASTAJALLE	35
DEMOKRATIAN VIVAhteita	36
ARVAUSKILPAILU	37
TERVETULOA OLUELLE	38
PURKU VAI SUOJELU?.....	39

KEUSOTEN ONGELMIA	40
PELTOSIEN PUHEET PUNTARISSA.....	42
AJATTELEMATONTA VAI TYHMÄÄ?.....	43
NEUVOJA TILAPÄISELLE VALIOKUNNALLE.....	44
TUUSULA TIENHAARASSA	45
SUOMEN RATKAISUJA.....	47
MAAHANMUUTTO TUHOAA MONIKULTTUURIN.....	48
VESITORNI ON KULTTUURIA	49
ONKO MIELIPIDETUTKIMINEN SAIRAUS?	49
POLITIIKAN AMPUMAHIIHTOA	51
TAXELLIN PARADOKSI.....	52
SANAHELINÄÄ.....	53
TOSIASIAT, JOHTOPÄÄTÖKSET JA MIELIPITEET	54
MINISTERI JA POLIISI	56
VALEHTELUN VAPAUS JA VASTUU	57
PÖYHKILEVÄ ”VASTUU”.....	58
KUN RAHAT LOPPUU.....	59
AIKAPANKIN MORAALI.....	60
KÖYHILLÄ REVITTELY	61
COOLII OLLA NUORISOA.....	62
MONIKULTTUURI?	63
TIIVIS VAI VÄLJÄ?	64
SANAN VAPAUTTA?	65
TAKAPENKIN TANTAT	66
JAKO KAHTEN!	67
IHAILIJAPOSTIA SIPILÄLLE	68
LÄÄKÄRIT KUNNIAAN.....	68
LASTENKIRJAA LUKEMASSA.....	69
ASIAA ARKKIPIISPALLE	70
VÄHÄN VIISAUTTA – VIHDOINKIN!	71

SOTEA PÄIN	72
AMMATTIPOLIITIKON MOTIIVIT	73
POLIITTISET SANAT	74
MEISSELILLÄ MARMORIIN	75
FEMINISMIN JÄLJET	76
SO JA TE.....	77
VALTIO JA FIRMA	78
MUSTA-TUNTUU-KIRJA	79
RESIDENTTI RUMPILLE	80
ISOT JA PIENET ASIAT	81
CARPE DIEM	82
TEKOPYHÄÄ HUIJAUSTA	83
YLEISTÄMISEN YLEISYYS	83
IDEOLOGINEN LOINEN	84
HISTORIAN SUURI HARHA.....	85
VAUVOJA VAALIURNILLE	86
OIKEUSMURHA!	87
HUOSTAAN OTETUT LAPSET	88
SYYTTELYN IHANUUS	89
VALLAN VÄÄRINKÄYTTÖÄ	90
HARMAA BYROKRATIA	91
POLIISIN MORAALI	92
KORONAVIRUS LEVIÄÄ	92
ILOISIA UUTISIA	93
TAUTI JA OIREET	94
SAMI KIVISTÖN IHMISVIHA	95
TAHDIKKUUS TAPPAA.....	96
KUNTAVAALIT OVAT KAAVAVAALIT	97
EN ÄÄNESTÄ!	98
NUKKUVA VASTAA	99

VAALIEN TÄRKEIN VIESTI.....	100
VAALITULOS ANSAITSEE PERIAATTEELLISEN POHDINNAN	101
SÄHKÖASIAA	102
JULKISEN SEKTORIN LEIKKAUKSET.....	103
KRIISIVIESTINNÄN SUURI ONGELMA.....	104
MAAILMAA SYLEILEVIÄ ASIOITA.....	106
OLJENKORSI	108
EUROKRIISI ON MYÖS HEIKKO SIGNAALI.....	112
KOKOOMUSNUORET VAATIVAT: VALTIO ALAS, YKSILÖT YLÖS	114
TODELLISUUS JA HAVAITSIJA.....	116
KAKSI KANNANOTTOA.....	125
KOLMEN KRIISIN KOMBINAATIO	126
MIKSI POLIITIKOT EIVÄT PELASTA MAAILMAA?.....	131
TIEDE JA TALOUS?	132
IHMISKUNTA EI OLE MAAILMA	133
TULEVAISUUSVALIOKUNNAN PERUSTARKOITUS.....	138
ELOLLINEN LUONTO JA KULTTUURIMME	140
MIKSI MEILLÄ ON KIIRE?	148
TULEVA MAAPALLO?.....	150
PIITTAAMATTOMUUS YMPÄRISTÖSTÄ UHKAA MAAPALLOA.....	154
IHMISKUNNAN VAPAA TAHTO.....	155
ARVOISAT FORUMIIN OSALLISTUJAT	159
DEMOKRATIAN EETTISIÄ SUDENKUOPPIA	162
TÄSMENNYKSIÄ IHMISVELVOLLISUUS-TERMIIN	166
ILMASTON LÄMPENEMINEN VAATII JÄTTIMÄISIÄ VASTATOIMIA .	168
LIIKAVÄESTÖ ON RATKAISTAVA NOPEASTI.....	169
VÄESTÖNKASVU EI RATKEA SILLÄ, ETTÄ SE HUOMATAAN	171
SITÄ SUN TÄTÄ.....	173
RUSKETTUNUT OMENA	174
VAPAA SANA = OIKEUS LOUKATA ?	175

HULTTIOPOIKA LEIPÄJONOSSA	176
SALALIITTOTEORIOITA.....	177
ERÄÄN TAVIKSEN TUNNUSTUKSIA	178
JAKO KAHTeen!	179
ASIALLINEN TIEDOITE	180
ÄÄRIMALTILLINEN MEININKI	180
OSCAR GAALA – RADIKAALI JA KORREKTI	181
MUMMON JA JÄTKÄN MAANOSAT.....	182
HARHOJA JA PROPAGANDAA	183
VASTUUTA VÄLTELEN.....	184
MAAILMAN PELASTAJIA?	185
LAAJEMPI NÄKEMYS	186
HUUMAAVAT PELIT	187
JULMA TOTUUS JULKI	188
PIENET JA ISOT	189
PÄÄSIHTEERI ANTONIO GUTERREKSELLE	190
MITÄ OVAT ISOT ASIAT?.....	191
LOPETTAKAA SYYLLISTYS	192
EPÄVOUHOTUSTA ILMASTOSTA	193
MEDIA JA KORONA.....	194
KOKOOMATEOKSISTA KOPIOITUA.....	195
ALKUSANAT GAIAN KOSTOON	197
MITEN JOUDUIN POLITIIKKAA?	199
RESTAUROITAVAT KAUPUNGIT	207
MILLAINEN OLISI KESTÄVÄ MAAPALLO?.....	210
ISO ASIA – VÄKILUKU JA YMPÄRISTÖN ARVO	220
GLOBAALIN ONGELMANRATKAISUN NÄKÖKULMA	228
ILMASTOMETSÄT JA TULEVAISUUTEMME.....	232
VOIKO MAAILMAN VIELÄ PELASTAA?	239
EHDOTUS SAHARAN METSITTÄMISEKSI	247

ENGLANNINKIELISIÄ KIRJOITUKSIA JA ESITELMIÄ	260
ECO-CITY – WHAT AND WHY?	261
ECO-CITY? WHAT IS AN ECO-CITY?.....	269
WHAT IS AN ECO-CITY?	273
ECO-CITIES – DREAMS AND REALITY?	284
WORLD, CHINA AND BINHAI ECO-CITY	292
ECOLOGICAL SYSTEMS OF URBAN PLANNING	297
ECO-VALLEY – A MUST, SHORT VIEW ON HISTORY OF ECO-CITIES	305
ECO-VALLEY AS A FUNDAMENTAL ELEMENT FOR ECO-CITIES	310
MANKIND IS NOT THE WORLD	334
LOPUKSI	339

TULEVAA JA NYKYISTÄ TUUSULAA

Kirjan alun kirjoitukset käsittelevät tapahtumia kotikunnassani ja sen naapurustossa toukokuun 2011 ja maaliskuun 2025 välisenä aikana. Ne ovat pääosin Keski-Uusimaa-lehteen kirjoitettuja kolumneja, niistä saatujen palautteiden vastauksia, joitakin muita mielipidekirjoituksia ja pari toistaiseksi julkaisematontakin juttua.

Tuusula on muuttunut tuona aikana paljon, mielestäni huonontunut ja nähdäkseni tuon kehityksen perussyö on sama kuin Suomessa laajemminkin, puhumattakaan planeetan muuttumisesta samana aikana. Hallitsematon väestönkasvu näyttää eri mittakaavoissa toimivan sairautena, jonka oireet näkyvät ympäristömme turmeltumisena, luonnon arvojen köyhtymisenä ja henkisen ilmapiirin muuttumisena lyhytnäköiseksi ja pinnalliseksi.

Poliittiset johtajat ovat kaikilla tasoilla syyllisiä. He tietävät, että kansalaiset kuuntelevat kernaammin miellyttäviä valheita kuin ikäviä totuuksia. Heidän henkilökohtaiset urakehityksensä ovat aina – niin demokratioissa kuin diktatuureissakin – ensisijaisia ja suurempien joukkojen hyväk-

symiä. Hyväuskoisten hölmöjen, joita Lenin kutsui hyödyllisiksi idiooteiksi, olisi syytä tarkkailla huolellisemmin tuon johdon ja kansan yhteis-
eloa.

Tarkastellun neljäntoista vuoden aikana näyttää Tuusulassa tapahtuneen muutoksia, jotka heijastuvat kaikkeen. Eräs niistä on kunnanjohtajasta luopuminen ja siirtyminen pormestarimalliin. Tämä sallii pienehkölle enemmistölle räikeän poliittisen vallan käytön, joka voi näkyä ympäristön hätäisenä muutoksena röyhkeän kaupunkimaiseksi ja vanhan rakennuskannan brutaalina raivaamisena tuon – edistykseksi nimitetyn – muutoksen tieltä. Prosessissa Tuusula menettää suuren osan historiallisesta viehätysvoimastaan ja luontonsa kauneudesta.

Muutosta vauhdittaa voimakas lisäasutus, joka tuhoaa huomaamattaan juuri niitä arvoja, jotka lienevät tulokkaidenkin merkittävimmät houkuttimet: mainitsemani kulttuurihistoria ja sen rinnalla vaalittu luonnonkauneus.

TUUSULANJÄRVEN ”HOITOKALASTUS”

Keski-Uusimaa 16.5.2011

Kaupunginjohtaja Erkki Kukkosen ääni väreili ylpeydestä, kun hän sanoi: ”kuusisataa tonnia”.

Näin siis Järvenpäässä vuosi sitten järjestetyssä tilaisuudessa, jossa piti keskusteltaman Tuusulanjärven tilasta ja hoitokeinoista. Tuon määrän kalaa ovat hoitokalastajat nostaneet järvestä 12 vuoden aikana, siis 50.000 kiloa vuodessa.

Palatkaamme ajassa taaksepäin.

1980-luvun alussa soitin riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokseen ja kysyin, paljonko Suomen järvistä voidaan kalastaa vähentämättä kalakantaa. Tarkoitukseni oli selvittää, oliko Suomi omavarainen perusravinnon suhteen. Vastaaja ei tiennyt missä asuin.

Minulle kerrottiin, että vuosittainen määrä hehtaarille vaihtelee, mutta karuimmissa järvissä voidaan kohtuusaaliiksi arvioida 10 kg/ha, parhaissa järvissä 25 kg/ha. Ja sitten sain mielenkiintoista tietoa. Vastaaja kertoi, että tilastoissa on yksi poikkeus: Tuusulanjärvi, josta voidaan nostaa 40 kg/ha.

Olin ilahtunut mutta en yllättynyt.

Pikkupojasta lähtien olin kalastanut järvellä ja saaliit olivat lisääntyneet vuosi vuodelta. Erilaisten kalojen kirjo oli rikastunut istutusten ansiosta. Tultaessa 80-luvulle aloin käyttää suurisilmäisiä verkkoja ja nostin metrin mittaisia haukia ja kuhia tuon tuostakin. Syötäviä kaloja oli yhdeksää sorttia: haukia, ahvenia, kuhia, karppeja, ankeriaita, toutaimia, kirjolohia, mateita ja lahnoja. Suurin saamani kuha on vuodelta 1993. Se painoi 12,1 kg. En ilmoittanut sitä mihinkään kilpailuun. Sadan koukun pitkäsiimaan tarttui keskimäärin kerrallaan viisi muhkeata ankeriasta viime vuosisadan loppupuolella. Hauet olivat parhaimmillaan pienen sukellusveneeseen kokoisia, karpit valtavia möhkäleitä, mateet pursuilivat mätää, toutaimet graaveina kuin herkullista siikaa, lahnat savustettuina huippuherkkua ja kirjolohet kultaa.

Oi niitä aikoja.

Nyt saavat kadehtijat nauraa räkänaurujaan. Vuonna 1997 alkanut operaatio liittyy järven puhdistamiseen, joka sinänsä on hyväksyttävä tavoite. Sinilevä levisi noihin aikoihin haisevaksi peitteeksi järven pintaan ja rantoihin. Oli päiviä, jolloin uiminen järvessä oli vähintään vastenmielistä. Myönnetään tämä.

Mutta sitten. Kun järven keskisyvyys on vähäinen, ala noin 600 hehtaaria ja hoitokalastuksen kohteena oleva alue alle 500 hehtaaria, on nuotattu vuotuinen keskisaalis yli 100 kg/ha. Se on 2,5-kertainen verrattuna siihen ennätykselliseen suositukseenkin, jonka riista- ja kalatalouden laitos ilmoitti 1980-luvun alussa.

Olosuhteet ovat tuosta muuttuneet korkeintaan niin, että jo nyt tasapaino säilyisi paljon vähemmällä, koska kalakanta on ilmeisesti pienentynyt. Ei harjoiteta hoitokalastusta vaan roistokalastusta. En viittaa tällä saaliiseen, vaan saalistajaan.

Ohimennen mainittakoon, mitä kalastuslain 1. pykälän 1. luvussa sanotaan: on vältettävä sellaisia toimenpiteitä, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti luontoon tai sen tasapainoon. Eikö kalakannan romahtaminen olemattomaksi tai lajirikkauksen surkastuminen ruutanoiksi ja suutareiksi ole haitallista luonnon tasapainolle?

Viimeisten vuosien aikana ovat kalansaaliit porrasmaisesti vähentyneet talvi talvelta. Viime talvi oli ylivoimaisesti onnettomin kaikista. Useimmilla käynneillä ei verkoissa ollut mitään. Yhtään haukea ei tullut aikaisemmin varmalta haukipaikalta, kuhia taisi tulla yksi. Viimeisellä kokemisella jäi saaliiksi kaksi kilon painoista ruutanaa. Söin toisen. Se maistui pahalle, kuten ruutanat kai yleensäkin, valmistusmenetelmästä riippumatta. Erkki Kukkostakin varmaan naurattaa.

Vertaan sitten arkisia havaintojani tutkimustuloksiin, joita on vuosilta 2000 – 2007. Ne ovat ristiriidassa keskenään. Pidän tutkimusmetodia kelvollisena enkä kiistä tutkimuksissa saatuja tuloksia. Tutkimustulosten mukaan kalakannat eivät ole pienentyneet, ainakaan vuoteen 2007 mennessä. Tähän ristiriitaan on vain yksi selitys. Tutkimustulokset eivät anna kelvollista käsitystä niiden kalojen määrästä, jotka jäävät 55-millin tai niitä suurisilmäisempiin verkkoihin. Tutkijat käyttävät pienisilmäisempiä verkkoja, kalastajat suurisilmäisempiä. Verkot kohtaavat olemattomassa määrin juuri 55-millisten kohdalla ja nuo, lukumäärältään vähäiset tulokset ovat tilastollisesti merkityksettömiä.

Hoitokalastukseen liittyvän tutkimuksen tulisi antaa myös kalastajille hyödyllisiä tuloksia. Heidän kannaltaan olisi olennaista paneutua isojen kalojen määrään ja niihin syihin, jotka ovat romahduttaneet suurien kalojen kannat järvestä. Hoitokalastus tulisi heti lopettaa toistaiseksi ja etsiä vastaus tähän kysymykseen. Vasta sitten voisi miettiä, miten järven kunnostusta on syytä jatkaa.

Yksi riemun aihe tässäkin asiassa on. Se on Tuomaalan kalastuskunta ja erityisesti Matti Vainio. Hän on sinnikkäästi kieltänyt hoitokalastuksen alueella. On ilmeistä, että tuota sankarillista viivytystaistelua saamme kiittää siitä, että järvestä vielä joskus, kovalla uurastamisella, saattaa nousta muidenkin kalastuskuntien alueilla jokunen sintti. Kalathan eivät tiedä, millä alueella niiden uiminen on sallittua.

”Pitkäjänteinen, eettinen lähestyminen sallii korkeintaan puolet maapallon käyttökelpoisesta alasta lajimme käyttöön. Tätä ei hyväksytä vuosikymmenissä, vaan siihen menee sukupolvia. Toivottavasti tämän valjetessa on vielä jotain pelastettavaa.”

9 789528 028024